

Gravhunden – en modig og selvstændig hund

▲ Der kom så mange nye ruhårede gravhunde til i 2005 (685 stk.), at de ligger som nr. 4 på Top 20-listen i Dansk Kennel Klub. Korthåret gravhund ligger nr. 18 med 283 registreringer, og langhåret dværg gravhund er nr. 20 med 269 stk.

- De første egentlige beskrivelser af gravhundetypen er fra Frankrig og stammer fra midten af det 16. århundrede, fortæller Lise-Lotte Schulz, der har opdrættet gravhunde under kennelmærket Tranevang siden begyndelsen af 70'erne. - Herfra har man billeder af hunde, der arbejder i grave.

- Man mener, at det primært er de franske basset-racer, der ligger bag gravhunden, men nogle af de lavbenede terriere har også spillet ind. Gravhunden blev renavlet i Tyskland, der også figurerer som racens hjemland på racestandarden.

- Den tyske race dachsbracke er det sidste egentlige led før vore dages gravhund. De to racer minder meget om hinanden, blot er dachsbracken noget større end gravhun-

Gravhunden er oprindelig skabt til jagt. I dag er den også meget udbredt som familiehund

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

den. Det, der er sket i avlsprocessen, er formentlig, at tyske jægere har avlet målrettet på de mindste afkom af dachsbracken for at få hunde, der nemmere kunne arbejde i ræve- og grævlingegrave, og derved er gravhunden opstået. Den dukkede op midt i det 18. århundrede. Der findes et maleri fra 1740 af hunde, der ser ud fuldstændig som en gravhund.

Ni gravhundevarianter

- Der findes ni varianter af gravhunden, fortæller Lise-Lotte Schulz. - De tre størrelser, standard, dværg og miniature, forekommer med tre forskellige hårlag: ruhåret, langhåret og korthåret. Standardstørrelsen er den

◀ Den ruhårede variant i den sjældne, røde farve.

oprindelige variant, men de øvrige blev allerede beskrevet i 1836, så de har også eksisteret i masser af år.

- I 1888 stiftedes den tyske gravhundeklub, og avlen blev for alvor organiseret. Klubben udgav en stambog, der stadig udkommer hvert år, med oplysninger på alle tysk fødte kuld om afstamning, eventuelle fejl, farve samt prøve- og udstillingsresultater. Bogen er et rigtig godt avlsredskab.

- Præcis hvornår de første gravhunde kom til Danmark, ved vi ikke, men St. St. Blicher udgav jagtbladet "Diana" i 1833-36, hvori racen var beskrevet. I 1886 blev den første danske gravhundestilling afholdt, og det foregik på Rosenborg.

- Gravhundens udbredelse her i landet tog rigtig fart i 1947, da Dansk Gravhundeklub blev stiftet. I begyndelsen var det primært jægere, der holdt racen, og de valgte hovedsageligt den korthårede standard gravhund, hvorimod den ruhårede standard er mest populær i dag. Der kom først rigtig gang i de øvrige varianter i 1960'erne. Racen havde sin storhedstid for ca. 15 år siden, og vi er da lidt bekymrede over udviklingen, for vores klub skrumper, og vi får ikke så mange unge med. De senere år har DKK registreret ca. 1500 nye gravhunde om året.

- I 1960'erne begyndte danskerne også at tage gravhunden til sig som familiehund, hvilket den primært fungerer som i dag. Et slag på tasken er, at 20% bruges til jagt. Jagtinstinkterne er dog meget velbevarede i alle gravhunde, hvilket blandt andet sikres ved, at hundene i Danmark skal opnå en 1. præmie på brugsprøve for at blive udstillingschampions. Brugsprøven kan enten være en grav-, vildtspor- eller drevprøve.

Alle mestrer jagtens kunst

- Den største forskel på gravhundevarianterne er faktisk hårlaget, fortæller Lise-Lotte Schulz. - Mentalt er de stort set ens, men skal man pege på en forskel, må det være, at jo mindre gravhundene er, desto mere myldrende og larmende er de.

- I Danmark må man gerne avle på kryds og tværs af størrelserne – hvilket ikke er tilladt i Tyskland – men de fleste danske opdrættere holder sig til en bestemt størrelse.

- Alle gravhunde kan bruges til jagt, selvom det herhjemme primært er de store, der anvendes. Men de små har jo faktisk bedre plads til at arbejde i graven, fordi de ikke fylder så meget, og de er ganske ge-

svindte. I Østlandene bruger man dem meget til jagt – og ikke bare til gravjagt men også til jagt på vildsvin. Hundene opstøver svinene, driver og stiller dem, indtil jægerne kommer.

- Gravjagt er således ikke den eneste jagtform, man kan anvende gravhundene til. De kan bruges til jagt på alt muligt forskelligt – for eksempel harer og fugle, og de kan også apportere. Faktisk har jeg flere gange oplevet 3-4 måneder gamle hvalpe apportere spontant. I USA bruges gravhunden også til gravjagt på murmeldyr.

- På de danske jagtterræner møder man oftest kort- og ruhårede gravhunde, men de langhårede er lige så anvendelige. Dem ser man til gengæld mest ved sporprøverne. Det handler nok mest om traditioner.

Ned i graven

- Inden gravhunden bruges til dens speciale, gravjagt, skal den lære at have respekt for ræven. Den skal lære, at den ikke skal gå på ræven. Dens opgave er derimod at gå ned i graven og gøre ræven usikker, så den søger op af graven, hvor jægeren står. ➡

▼ Den oprindelige gravhund var af størrelsen "standard", men dværg- og miniaturevarianterne kom hurtigt til.

Den langhårede gravhund bruges ikke så meget til jagt i Danmark - til gengæld ses den hyppigt til sporprøverne.

◀ Korthåret gravhund.

- For at lære at gebærde sig i graven oplæres hundene i et kunstigt gravanlæg. Først når de er oplært her, kommer de på rigtig jagt. Her slippes de en ad gangen et stykke fra graven, som deres instinkter og næse får dem til at søge imod.

Skal opdrages med konsekvent kærlighed

- Det formål, gravhunden er fremavlet til, har givet os en meget modig og selvsikker hund, som ikke er bange for noget, fortæller Lise-Lotte Schulz. - En gravhund tager alle livets udfordringer op – men samtidig er det en utrolig sød og kærlig familiehund.

- Gravhundens selvsikkerhed og intelligens gør, at den gerne tager diskussionen op, hvis den får besked på noget, den ikke synes er særlig smart. Det er en meget viljestærk hund med en stor personlighed, og den vil gerne tage ledelsen, så du skal vise, at det er dig, der bestemmer. Når den ved det, har du den frommeste hund.

- Gravhunden skal altså opdrages konsekvent helt fra begyndelsen. Og jo, en gravhund kan sagtens opdrages – det er simpelthen op til ejeren, at gøre det rigtigt. Gravhunden skal snakkes tilrette; man skal ikke begynde at råbe af den og hefle med den, for så opnår man bare, at den bliver sur og stædig. Tit skal den overbevises om

▲ - Gravhundene er dygtige sporhunde, fortæller Lise-Lotte Schulz, der her har et langhåret eksemplar i sporline. - På deres sværeste brugsprøve går de et op til 40 timer gammelt blodspor på 1000 m.

tingene med en godbid. Den skal opdrages med konsekvent kærlighed, og man skal sørge for at få sin vilje sat igennem overfor den. Og så skal man huske at tage højde for, at den er meget opmærksom og vågen; den er på forkant med alt og læser straks alle vores attituder og bevægelser.

Elsker kontakt

- Gravhundene er meget sociale både i forhold til andre hunde og mennesker. De går fint i flok, også selvom der er flere han-

hunde sammen. Menneskelig kontakt sætter de stor pris på – gerne nærkontakt. Overfor fremmede mennesker optræder de typisk frimodigt og lader sig gerne klappe.

Masser af energi

- Gravhunden er udstyret med en stor portion energi, fastslår Lise-Lotte Schulz. - Den skal have en del motion, men den er faktisk god til at motionere sig selv, fordi den er så nysgerrig og hele tiden skal ud at undersøge noget. Derfor når man langt med at have en stor have, der er heget godt ind. Rigtig godt, for gravhunden går gerne på jagt, hvis den får chancen. Og den kan faktisk springe over et ret højt hegn. Har man mere end en gravhund, er de endnu bedre til at motionere sig selv. De har stor glæde af hinanden, og på grund af deres størrelse er det jo nemt at have flere.

- Det er også vigtigt at give en gravhund en masse udfordringer, da det jo er en hund, der er skabt til at arbejde. Alle former for næsearbejde er oplagt. ■

▲ Ruhåret gravhund på vej i grav. (Foto: Susanne Staal Nielsen)

◀ Udover at være jagthund er gravhunden en sød og kærlig familiehund, der sætter stor pris på at blive nusset.